

mr. I.W. van der Eijk, voorzitter

ir. B.L. van Soest

dr. F. Liefrink, secretaris

Advies ex artikel 84 Rijsoctrooiwet 1995

Betreft: Nederlands octrooi **1011055**

Verzoekster: Metaalbewerking De Wit B.V. te Harderwijk

Gemachtigde: drs. B. Taneja

Octrooihouder: Hakron Nunspeet B.V. te Nunspeet

Gemachtigde: ir. A.A.G. Land

1. Het geding

Verzoekster (hierna: De Wit) heeft op 31 oktober 2003 een verzoekschrift met bijlagen ingediend, met het verzoek aan het Bureau om ingevolge artikel 84 van de Rijsoctrooiwet 1995 (hierna: ROW 1995) een advies uit te brengen omtrent de toepasselijkheid van de in artikel 75, eerste lid, ROW 1995 genoemde nietigheidsgronden op het Nederlandse octrooi 1.011.055 (hierna: het octrooi). Tevens heeft De Wit het Bureau in haar verzoekschrift verzocht om advies uit te brengen omtrent de beschermingsomvang van de verleende octrooirechten.

Octrooihouder (hierna: Hakron) heeft op 19 december 2003 een schriftelijke reactie op het verzoekschrift ingediend, waaronder drie hulpverzoeken voor conclusie 1.

10 Per fax van 2 februari 2004 heeft De Wit het Bureau een schriftelijke aanvulling op haar verzoekschrift toegestuurd.

Hakron heeft bij brieven (en faxen) van 9, 10 en 11 februari 2004 schriftelijke reacties op de genoemde aanvulling ingediend, waaronder een hulpverzoek voor conclusies.

15 Tijdens de hoorzitting op 13 februari 2004 hebben partijen hun standpunt doen bepleiten bij monde van hun respectievelijke octrooigemachtigden. De gemachtigde van De Wit was daarbij vergezeld van de heer H. de Wit, mevrouw De Wit en de heer N. Veldhuizen. De gemachtigde van Hakron was

vergezeld van de heer mr. F.V.B.M. Mutsaerts, advocaat, de heer ir. L.M. van Gorkom en de heer P. Groenendijk. De gemachtigden van partijen hebben ter zitting beide een pleitnota overgelegd. De inhoud van de hiervoor genoemde stukken dient als hier ingelast te worden beschouwd.

5 2. De feiten

Hakron is rechthebbende op het Nederlandse octrooi 1.011.055 voor een “Inrichting voor het onderling stellen van constructie-elementen, werkwijze en bouwconstructie gebruikmakend daarvan”, dat met dagtekening van 19 juli 2000 voor de duur van zes jaren is verleend op een aanvraag ingediend op 18 januari 1999.

10 Het octrooi bevat 8 conclusies. De conclusies 1 en 2 van het octrooi luiden als volgt:

Conclusie 1:

Inrichting voor het stellen van een eerste constructie-element ten opzichte van een tweede constructie-element van uitgehard beton, waarbij de inrichting omvat:

15 *- een verankeringsgedeelte voor het tijdens het uitharden van het beton verankeren van de inrichting in het tweede constructie-element;*

- een zich vanaf het verankeringsgedeelte uitstrekkend busgedeelte, dat inwendig is voorzien van schroefdraad en dat aan het van het verankeringsgedeelte afgekeerde einde is verbreed; en

- een tegenover het verankeringselement in het busgedeelte draaibare schroefbout met een relatief platte en vlakke kop, die in ingedraaide beginstand rust op de verbreding van het busgedeelte.

20 Conclusie 2:

Inrichting volgens conclusie 1, voorzien van een kappgedeelte dat in begin- of ruststand is aangebracht tussen het verbrede gedeelte van het busgedeelte en de kop van de schroefbout en dat zich over enige afstand radiaal ten opzichte van de kop van de schroefdraad uitstrekt.

25 3. Door De Wit aangevoerde nietigheidsgronden

De Wit heeft in haar verzoekschrift en de aanvulling daarop gesteld dat het octrooi nietig is vanwege een gebrek aan inventiviteit waarbij zij de catalogus van Gerrijn B.V. (hierna: D1), in het bijzonder de bladzijden 50, 62 en 63 daarin, als primaire stand van de techniek beschouwt en vanwege een gebrek aan nieuwheid ten opzichte van het Amerikaanse octrooischrift 3.333.388 (hierna: D2). Meer in het
30 bijzonder heeft De Wit in haar verzoekschrift en de aanvulling daarop de onderstaande bezwaren aangevoerd tegen de conclusies 1 t/m 8:

3.1 Conclusie 1

35 Met betrekking tot D1 stelt De Wit in haar verzoekschrift onder punt 8 op pagina 6 dat van de maatregelen uit conclusie 1 van het octrooi alleen de verbreding aan het van het verankeringsgedeelte afgekeerde einde van het stelanker hieruit niet bekend is. De Wit stelt vervolgens dat het technische effect van conclusie 1, namelijk het recht in het verse beton kunnen steken van een stelanker en het

voorkomen dat deze scheef- of wegzakt, in D2 met dezelfde maatregel wordt bereikt, namelijk door het verschaffen van de genoemde verbreding. De Wit concludeert onder punt 9 op pagina 7 van het verzoekschrift dat het voor een vakman die een stelanker recht in het beton wil steken zonder dat dit scheef- of wegzakt, voor de hand ligt om uitgaande van D1 de maatregel uit D2 toe te passen.

5 Derhalve is De Wit van mening dat conclusie 1 niet inventief is op grond van de combinatie van D1 met D2.

Onder punt 7 op pagina 4 en 5 van haar aanvulling op het verzoekschrift stelt De Wit dat indringen van beton in de bus slechts kan worden voorkomen wanneer de schroefbout in zijn geheel in de bus kan worden gedraaid, hetgeen bekend is uit D1. Indien zich onder de kop van de schroefbout een
10 verdikking bevindt, ligt het voor de vakman voor de hand om de bus ter plaatse van deze verdikking te verbreden, opdat de schroefbout nog steeds in zijn geheel in de bus kan worden gedraaid en het binnenstromen van beton wordt voorkomen. Derhalve is De Wit van mening dat conclusie 1 niet inventief is.

De Wit stelt voorts onder punt 3 op pagina 4 en 5 van haar verzoekschrift dat uit D2 een inrichting
15 bekend is die blijktens de beschrijving van D2 (kolom 1, regels 9 t/m 15), evenals de inrichting uit het octrooi, geschikt is voor het stellen van een eerste constructie-element ten opzichte van een tweede constructie-element van uitgehard beton. Onder punt 4 op pagina 5 stelt De Wit dat uit D2 alle maatregelen uit conclusie 1 van het octrooi bekend zijn en dat conclusie 1 derhalve niet nieuw is t.o.v.
D2.

20

3.2 Conclusies 2, 3, 7 en 8

Onder punt 9 op pagina 5 en onder punt 14 op pagina 6 van haar aanvulling op het verzoekschrift heeft De Wit gesteld dat de conclusies 2 en 3 respectievelijk 7 en 8 falen bij gebrek aan inventiviteit, omdat de materie van elk van deze conclusies tot de gangbare algemene kennis behoort. Tijdens de
25 hoorzitting is het bezwaar tegen conclusie 2 nader toegelicht met een verwijzing naar de wet van Archimedes.

3.3 Conclusie 4

De Wit heeft onder punt 11 op pagina 5 van haar aanvulling op het verzoekschrift gesteld dat
30 conclusie 4, voor zover verwijzend naar de conclusies 2 en 3, niet inventief is op grond van de gangbare algemene kennis. Tevens heeft zij onder punt 10 op pagina 5 gesteld dat conclusie 4, wanneer rechtstreeks afhankelijk van conclusie 1, faalt bij gebrek aan nieuwheid aangezien de maatregel van een blind gat in een schroefbout bekend is uit D2.

3.4 Conclusies 5 en 6

Onder punt 12 en 13 op pagina 5 en 6 van haar aanvulling op het verzoekschrift heeft De Wit gesteld dat de conclusies 5 en 6 niets toevoegen en daarom overbodig zijn.

4. Het verweer van Hakron

Hakron heeft in haar antwoorden op het verzoekschrift en de aanvulling daarop en tevens ter zitting de nietigheid van haar octrooi bestreden en de nieuweid en uitvindingshoogte t.o.v. de stand van de techniek staande gehouden.

- 5 Bij haar antwoorden op het verzoekschrift en de aanvulling daarop heeft Hakron tevens hulpverzoeken ingediend. Ter zitting heeft zij te kennen gegeven dat alleen het laatst ingediende hulpverzoek ter zake doet en dat eerdere hulpverzoeken als ingetrokken dienen te worden beschouwd. Tevens heeft zij ter zitting te kennen gegeven primair haar oorspronkelijke conclusies te willen handhaven en secundair haar laatste hulpverzoek te willen invoeren. Verder heeft Hakron gesteld dat de datering van D1
10 allerminst rechtszeker is.

Ten aanzien van de nieuweids- en inventiviteitsbezwaren van De Wit is door Hakron het volgende naar voren gebracht:

- Hakron is van mening dat het stelanker volgens het octrooi nieuw en inventief is t.o.v. D1. Zij stelt dat
15 het octrooi is afgebakend van D1 en dat het daaruit bekende stelanker lijdt aan de in het octrooi op pagina 1, regels 14 t/m 22 beschreven problemen, namelijk een beperkt stelbereik en scheef- of wegzakken in het verse beton. De verbreding van de bus volgens het octrooi, welke niet bekend is uit D1, maakt het mogelijk dat een schroefbout vooraf in de bus gedraaid kan worden tot aan het niveau van het gestorte beton (pagina 2, regel 19 t/m 22), hetgeen niet alleen een groter stelbereik als
20 voordeel heeft, maar tevens de mogelijkheid biedt de schroefbout af te sluiten tegen het indringen van beton. Daarbij komt de kop van de schroefbout tot onder het niveau van het gestorte beton en kan vooraf met kleinere voegmaten gerekend worden, waardoor ondersabelingsmortel wordt bespaard (pagina 2, regel 22 t/m 25).

- Omdat D2 op een ander probleem is gericht dan het octrooi en geen oplossing biedt voor het in het
25 beton scheef- of wegzakken van een stelanker, daar de inrichting volgens D2 tegen een bekisting wordt aangebracht en scheef- of wegzakken niet aan de orde komt, zal een vakman geen aanleiding zien om D1 met D2 te combineren.

- Hakron is van mening dat de inrichting uit D2 wordt toegepast voor het verankeren van een bekistingselement tegen een betonnen blok (figuren 3 en 4). Doordat bij de uit D2 bekende inrichting
30 een schroefbout met relatief platte en vlakke kop ontbreekt welke het gewicht van het te stellen eerste constructie-element zodanig kan verdelen dat noch de schroefbout zal bezwijken noch het beton van het eerste constructie-element zal beschadigen, verschaft D2 geen inrichting die geschikt is voor het stellen van constructie-elementen van uitgehard beton. Derhalve acht zij het stelanker volgens het octrooi nieuw en inventief t.o.v. D2.

35

Ter zitting heeft Hakron nog naar voren gebracht dat het kapgedeelte volgens conclusie 2 noch uit D2 noch uit D1 bekend is en dat daarin ook geen aanwijzingen worden gevonden om een dergelijk

kapgedeelte toe te passen. De stelling van De Wit dat de maatregel uit conclusie 2 tot de gangbare algemene kennis behoort acht zij onvoldoende onderbouwd.

5 Tevens heeft Hakron ter zitting naar voren gebracht dat conclusie 5 is gericht op een werkwijze die gebruik maakt van een inrichting volgens één der conclusies 1 t/m 4 en dat deze conclusie derhalve eveneens nieuw en inventief is.

5. Het advies van het Bureau I.E.

10 Allereerst stelt het Bureau vast dat het in een adviesprocedure ingevolge art. 84 ROW 1995 niet bevoegd is advies uit te brengen m.b.t. de beschermingsomvang van verleende octrooirechten. Het hieromtrent door verzoekster gevraagde advies zal derhalve niet in behandeling worden genomen.

Het Bureau zal verder de gedurende de procedure door octrooihoudster ingebrachte hulpverzoeken, betreffende voorstellen tot wijziging van de verleende octrooirechten, niet in beschouwing nemen, omdat het Bureau tot taak heeft een advies uit te brengen over de geldende conclusies. Gewijzigde conclusies worden slechts in het advies betrokken, indien deze door middel van gedeeltelijke afstand 15 geldend zijn geworden, dan wel indien de verzoeker ermee instemt dat het advies zich ook daartoe uitstrekt. Van deze omstandigheden is evenwel niet gebleken.

Tevens zal het Bureau bij de beoordeling van de in het verzoek genoemde bezwaren niet beoordelen of de door De Wit ingediende catalogus van Gerrijn B.V. vóór de datum van indiening van de octrooiaanvraag van openbare bekendheid was. Het Bureau acht zichzelf noch in staat noch bevoegd 20 om een oordeel te geven over de juistheid van de hieromtrent door De Wit en Hakron ingediende, elkaar tegensprekende verklaringen.

Bij de beoordeling van de bezwaren zal het Bureau eerst de situatie beschouwen waarbij de inhoud van deze catalogus tot de stand van de techniek behoort en daarna de situatie waarbij dit niet het geval is.

25

5.1 De inhoud van de Gerrijn catalogus behoort tot de stand van de techniek

Het Bureau zal eerst vaststellen wat de meest nabij het octrooi gelegen stand van de techniek is alvorens de nietigheidsbezwaren te behandelen.

30 5.1.1 De meest nabij gelegen stand van de techniek

Van de beide door De Wit in het geding gebrachte publicaties vormt D1 naar de mening van het Bureau de meest nabij gelegen stand van de techniek. Hieruit is (zie pagina 62, 3e alinea en de bovenste figuur) een inrichting bekend die een verankeringsgedeelte, een busgedeelte en een schroefbout omvat, welke inrichting kan worden toegepast om constructie-elementen van uitgehard 35 beton ten opzichte van elkaar te stellen, en daarbij net als de inrichting volgens het octrooi een goede overdracht van drukkrachten waarborgt.

De inrichting volgens D2 daarentegen is een anker dat wordt toegepast voor de overdracht van trekkrachten. Dit anker omvat een verankeringsgedeelte (“enlarged portion 8”) waarmee het anker ondanks daarop uitgeoefende trekkrachten (zie kolom 2, regels 1-7) in positie in een betonblok wordt gehouden. De afgeplatte vorm van “enlarged portion 8” die bedoeld is om verdraaiing in het blok tegen te gaan (zie kolom 2, regels 67-69) zou, indien dit anker drukkrachten zou moeten overbrengen, als een in het blok drukkende wig werken. Het anker is derhalve ongeschikt voor een goede overdracht van drukkrachten bij het stellen van constructie-elementen van uitgehard beton, nog daargelaten dat bij dit anker de draaibare schroefbout niet voorzien is van een relatief platte kop. D2 ligt daarom verder van het octrooi verwijderd dan D1.

10

5.1.2 Conclusie 1

Allereerst zal het Bureau de op D1 – als meest nabije stand van de techniek – gegronde bezwaren behandelen. Nu noch in het verzoekschrift of de aanvulling daarop, noch ter zitting op grond van D1 bezwaren tegen de nieuwheid van conclusie 1 naar voren zijn gebracht, staat de nieuwheid van conclusie 1 t.o.v. D1 niet ter discussie, en wordt direct overgegaan tot bespreking van de inventiviteit van conclusie 1 t.o.v. D1.

15

Evenals De Wit constateert het Bureau dat de inrichting volgens conclusie 1 verschilt van die volgens D1 doordat het busgedeelte aan het van het verankeringsgedeelte afgekeerde einde is verbreed. Met deze verbreding van het busgedeelte wordt het in figuur 1 met verwijzingscijfer 7 aangemerkte deel van bus 2 bedoeld. Hakron heeft betoogd dat het belangrijkste technische voordeel van deze verschilmaatregel daarin is gelegen, dat de schroefbout 5 in ingedraaide beginstand met zijn relatief vlakke en platte kop 6 onder het niveau van het gestorte beton komt, waardoor met kleinere voegmaten kan worden gerekend en ondersabelingsmortel wordt bespaard. Dit betoog wordt door het Bureau niet gevolgd. Naar het oordeel van het Bureau kan de boutkop 6 slechts onder het niveau van het gestorte beton liggen, indien wordt voorkomen dat het beton tijdens het storten tegen de kop aan vloeit en deze daarbij nauw omsluit. Indien dit niet wordt voorkomen is na uitharding van het beton het aangrijpen van gereedschap op de kop onmogelijk en kan de schroefbout niet tot op de gewenste hoogte worden uitgedraaid. Om het omsluiten door het beton te voorkomen zou de verbreding zodanig gevormd moeten zijn dat de kop 6 in ingedraaide beginstand volledig in de verbreding is opgenomen. Dit is echter tegenstrijdig met de als laatste in conclusie 1 genoemde maatregel, dat de kop in ingedraaide beginstand rust op de verbreding van het busgedeelte, en tevens met de beschrijving op pagina 2, regels 22 en 23, waar staat dat de bus door de schroefbout wordt afgesloten tegen het indringen van beton. Dit is onmogelijk indien de kop van de schroefbout in de bus ligt. Overigens blijkt ook uit de in figuur 1 weergegeven uitvoeringsvorm dat daarbij de boutkop niet in, maar op de verbreding van het busgedeelte rust. Omdat de boutkop op de verbreding rust en zich dientengevolge buiten de verbreding bevindt, en daarom niet door de verbreding afgeschermd wordt tegen omsluiting

20

25

30

35

door het beton, moet deze zich evenals bij de inrichting volgens D1 boven het betonoppervlak bevinden waardoor het beweerdelijk voordeel niet wordt bereikt. Ten overvloede merkt het Bureau op dat het voordeel van kleinere voegmaten slechts behaald wordt indien het in conclusie 2 genoemde kapedeelte is aangebracht.

- 5 De andere in verband met conclusie 1 in de beschrijvingsinleiding genoemde voordelen, namelijk dat een schroefbout vooraf in de bus kan worden gedraaid, en dat de bus door de schroefbout is afgesloten tegen het indringen van beton, werden reeds bereikt met het stelanker volgens D1. Verdere in het octrooi genoemde voordelen van de uitvinding worden slechts bereikt bij toepassing van maatregelen uit de volgconclusies, zoals het voorkomen dat het stelanker scheef- of wegzakt (met de maatregelen
10 volgens conclusie 2), en een goede herkenbaarheid (met de maatregelen van conclusie 4).

Evenals door De Wit is gesteld in haar aanvulling op het verzoekschrift, is het Bureau van oordeel dat de verbreding van het busgedeelte volgens conclusie 1 is aangebracht om ruimte te bieden aan een tussen de schroefdraad en de boutkop gelegen schacht van een bepaald type schroefbout om er voor te
15 zorgen dat de kop van dit type schroefbout, waarvan de schacht in figuur 1 van het octrooi duidelijk zichtbaar is, in ingedraaide beginstand nog steeds op het busgedeelte kan rusten. Er wordt derhalve met de verschilmaatregel geen beter effect bereikt ten opzichte van het bekende stelanker. Het Bureau komt daarmee tot het oordeel dat de inrichting volgens conclusie 1 slechts een variant is op die volgens D1. Zij acht daarom in conclusie 1 geen uitvinding aanwezig. Conclusie 1 is derhalve
20 vernietigbaar.

Na het bovenstaande is bespreking van de nieuwigheid van conclusie 1 ten opzichte van D2 niet meer relevant.

25 *5.1.3 Conclusie 2*

Conclusie 2 heeft betrekking op het stelanker uit conclusie 1, waarbij dit stelanker is voorzien van een kapedeelte dat is aangebracht tussen de verbreding van het busgedeelte en de kop van de schroefbout en dat zich over enige afstand radiaal ten opzichte van de kop van de schroefbout uitstrekt. Dit kapedeelte heeft als technisch effect dat het stellen van constructie-elementen op kleine onderlinge
30 afstanden mogelijk wordt gemaakt, zodat vooraf met kleinere voegmaten kan worden gerekend. Tevens wordt daarmee voorkomen dat het stelanker scheef- of wegzakt.

Het Bureau is van oordeel dat een deskundige die kennis heeft genomen van het stelanker uit D1 en zich gesteld ziet voor het probleem dat het bekende stelanker niet gebruikt kan worden voor het stellen van constructie-elementen op onderlinge afstanden van minder dan 10 mm, of dat het scheef- of
35 wegzakt, op grond van de gangbare algemene kennis niet zal overwegen de maatregelen uit conclusie 2 toe te passen, omdat de door De Wit genoemde wet van Archimedes, betreffende de opwaartse kracht van een in een vloeistof ondergedompeld lichaam, hem slechts op de gedachte brengt

om de hoeveelheid vloeibaar beton die door het bekende stelanker wordt verplaatst, te vergroten. Daarna moeten echter nog diverse gedachtesprongen worden gemaakt om tot de maatregelen van conclusie 2 te komen, hetgeen inventieve arbeid vereist. Het Bureau is daarom van oordeel dat de maatregelen van conclusie 2 niet tot de gangbare algemene kennis behoren en inventief zijn.

- 5 Hoewel door De Wit in verband met conclusie 2 niet gewezen is op de combinatie van D1 en D2, wijst het Bureau erop dat deze combinatie evenmin de inventiviteit van conclusie 2 aantast. Zoals zichtbaar is in de figuren 2 en 5 van D2, omvat het anker uit D2 een busgedeelte dat aan de van het verankeringsgedeelte afgekeerde zijde komvormig is verbreed, in plaats van een kapgedeelte in de zin van conclusie 2, d.w.z. afzonderlijk van het busgedeelte en aangebracht tussen het busgedeelte en de
10 kop van de schroefbout.

5.1.4 De overige volgconclusies

- Alhoewel De Wit kan worden toegegeven dat de maatregelen volgens sommige van deze conclusies als zodanig bekend dan wel niet inventief zijn, geldt voor de conclusies 3 t/m 8 dat deze in ieder geval
15 in combinatie met conclusie 2 nieuw en inventief zijn, nu eenmaal is vastgesteld dat het stelanker volgens conclusie 2 nieuw en inventief is. Het Bureau merkt ten aanzien van de maatregelen van deze volgconclusies nog wel het volgende op:

Conclusie 3

- 20 Conclusie 3 betreft een stelanker waarbij het verankeringsgedeelte een tweede schroefbout omvat die aan de onderzijde over tenminste enige afstand in het busgedeelte schroefbaar is. Het Bureau is van oordeel dat uit D1, en in het bijzonder uit de tekening daarin op pagina 62 linksboven, een stelanker bekend is waarbij het verankeringsgedeelte een tweede schroefbout omvat die aan de onderzijde in het busgedeelte schroefbaar is. Derhalve zijn de maatregelen volgens conclusie 3 als zodanig bekend uit
25 D1. Dit impliceert dat conclusie 3, indien rechtstreeks afhankelijk van conclusie 1, dus zonder de maatregelen van conclusie 2, geen octrooieerbare uitvinding oplevert.

Conclusie 4

- Conclusie 4 betreft een stelanker waarbij de kop van de eerste schroefbout is voorzien van een blind
30 gat voor het met behulp van een bevestigingselement bevestigen daarvan aan een bekistingselement. Het Bureau stelt dat uit D2, en in het bijzonder uit figuur 2 daarin, een betonanker bekend is waarbij de kop van de schroefbout is voorzien van een blind gat (verwijzingscijfer 14 in figuur 2, in de conclusie van D2 aangeduid met “threaded recess”) voor het met behulp van een bevestigingselement bevestigen daarvan aan een bekistingselement, in de conclusie van D2 omschreven als “for fastening
35 other members to the anchoring means”.

Het Bureau is van oordeel dat de maatregelen uit conclusie 4 niet tot de algemene kennis van de deskundige behoren, maar als zodanig wel bekend zijn uit D2 en daarin met hetzelfde doel worden

toegepast als in het octrooi. Toepassing daarvan bij de inrichting volgens D1 ligt daarom volgens het Bureau voor de hand. Dit impliceert dat conclusie 4, indien rechtstreeks afhankelijk van conclusie 1, dus zonder de maatregelen van conclusie 2, geen octrooieerbare uitvinding oplevert.

5 *Conclusie 5*

Conclusie 5 betreft een werkwijze voor het stellen van constructie-elementen van uitgehard beton, waarbij het stelanker van conclusie 1 wordt gebruikt. Het Bureau is van oordeel dat conclusie 5 niet meer inhoudt dan het normale gebruik van een inrichting volgens één of meer van de conclusies 1 t/m 4 en daarom geen inventieve materie toevoegt.

10

Conclusie 6

Conclusie 6 betreft een bouwconstructie opgebouwd volgens de werkwijze van conclusie 5, waarbij een inrichting volgens conclusie 1 t/m 4 wordt toegepast. Met de Wit is het Bureau van mening dat deze conclusie geen inventieve materie toevoegt.

15

Conclusies 7 en 8

Conclusie 7 betreft een inrichting volgens conclusie 2 waarbij een verwijderbaar afdekorgaan over het kapedeelte is aangebracht. Conclusie 8 betreft een inrichting volgens conclusie 7 waarbij het afdekorgaan een verwijderbaar folie of sticker omvat. Het Bureau is van oordeel dat de conclusies 7 en 8 toelaatbaar zijn, nu is vastgesteld dat het stelanker volgens conclusie 2 nieuw en inventief is. Ten overvloede wijst het Bureau erop dat de maatregelen uit de conclusies 7 en 8 niet bekend zijn uit D1 of D2.

20

5.2 De inhoud van de Gerrijn catalogus behoort niet tot de stand van de techniek

25 In deze situatie resteren van de hierboven genoemde bezwaren de bezwaren welke gebaseerd zijn op D2.

5.2.1 Conclusie 1

De Wit heeft in haar verzoekschrift gesteld dat conclusie 1 niet nieuw is t.o.v. D2. Onder verwijzing naar de uiteenzetting in paragraaf 5.1.1 is het Bureau van oordeel dat de inrichting volgens D2 niet geschikt is om te worden gebruikt als inrichting voor het stellen van een eerste constructie-element ten opzichte van een tweede constructie-element van uitgehard beton. Bovendien rust bij de inrichting volgens D2 de kop van de draaibare schroefbout niet op, maar in de verbreding van het busgedeelte. Op grond van deze verschillen concludeert het Bureau dat conclusie 1 voldoet aan de eis van 35 nieuwheid ten opzichte van D2.

Omdat de inventiviteit van conclusie 1 ten opzichte van D2 door De Wit niet expliciet is bestreden volstaat het Bureau hier met de opmerking dat de verschilmaatregelen ten opzichte van D2 met nut worden toegepast, zodat conclusie 1 inventief is ten opzichte van D2.

5.2.2 De volgconclusies

- 5 De conclusies 2 t/m 8 zijn afhankelijk van conclusie 1. Nu conclusie 1 niet wordt aangetast door D2, geldt dit evenmin voor de conclusies 2 t/m 8.

6. Het advies van het Bureau

Op grond van het vorenstaande luidt het advies van het Bureau:

- 10 - De door De Wit aangedragen nietigheidsbezwaren betreffende het gebrek aan inventiviteit van conclusie 1 ten opzichte van de catalogus van Gerrijn B.V. treffen doel wanneer wordt aangenomen dat deze catalogus vóór 18 januari 1999 van openbare bekendheid was.
- De door De Wit aangedragen nietigheidsbezwaren betreffende het gebrek aan nieuwheid van conclusie 1 ten opzichte van het Amerikaanse octrooischrift 3.333.388 treffen geen doel.
- 15 - De door De Wit aangedragen nietigheidsbezwaren betreffende het gebrek aan nieuwheid of inventiviteit van de conclusie 2 t/m 8 treffen geen doel.

Aldus gedaan door mr. I.W. van der Eijk, ir. B.L. van Soest en dr. F. Liefrink, op 21 april 2004.

20

w.g. I.W. van der Eijk (voorzitter)

w.g. F. Liefrink (secretaris)